

ogsaa for dem, der udrede Betalingen af egne Midler, men Flertallet mener, at de kun bør have Adgang, for saa vidt der er Plads, d. v. s. for saa vidt Pladsen ikke er optagen af de statsunderstøttede. Derimod mene vi, Mindretallet, at de bør have Plads og Adgang lige med de statsunderstøttede Patienter, saaledes at det, hvis Anstalterne ere overfyldte, og der altsaa er Ekspektancelister, skal komme an paa, hvem der har meldt sig først til Optagelse og ikke paa, om den paagældende hører til de statsunderstøttede; en af disse skal ikke, naar han er Nr. 2 i Rækken, kunne springe en forbi, der ikke begærer Statsunderstøttelse, men nok kan udrede Betalingen af egne Midler. Det forekommer os, Mindretallet, at det er retfærdigt, at de syge, som ikke behøve eller som undse sig for eller ikke ville modtage den offentlige Understøttelse, men dog vitterlig ikke ere i Stand til at betale Opholdet paa de dyre Sanatorier, stilles paa lige Fod med dem, der — selvfølgelig med fuld Ret — modtage den Statsunderstøttelse, Lovforslaget hjemler. Det er hele Forskellen, en Forskel, som kun kommer frem, hvis Sanatorierne ere overfyldte; thi hvis de ikke ere det, er der jo Plads for dem alle. At det, som Flertallet bemærker, skulde være dyrere for Statskassen, forstaar jeg ikke. Med Hensyn til Driften sparer jo Statskassen Betalingen for alle de Patienter, som betale Vederlaget af deres egne Midler. Indvendingen maa altsaa være den, at der efter vort Ændringsforslag vil blive oprettet flere Hospitaler, som kræve Statsunderstøttelse efter § 8, end det ellers vil være nødvendigt. Det tror jeg nu ikke, man behøver at frygte for, thi det vil sikkert ikke blive nogen meget lukrativ Forretning at oprette Sanatorier mod en saa moderat Betaling som den, der her er Tale om. Men i alt Fald gælder Reglen om Statsunderstøttelsen jo ikke længer end 5 Aar. Der var et Tidspunkt under Udvalgets Forhandlinger, hvor jeg troede, at vi alle stode enige om denne Paragraf, men saa viste det sig, at der var den nævnte Nuanse i Opfattelsen, idet Flertallet kun vil gøre Indrømmelsen med Fortrin for de statsunderstøttede, medens vort Standpunkt er, at alle bør stilles paa lige Fod. Jeg skal anbefale Mindretallets Forslag til Vedtagelse.

Ordføreren (Tolderhånd): Jeg skal overfor det ærede 3die Medlem for 8de Kreds (Breinholt) bemærke, at naar han i

Motiveringen af sit Ændringsforslag under Nr. 4 sammenstillede dette med det Ændringsforslag, der er stillet under Nr. 20 til det foregaaende paa Dagsordenen opførte Lovforslag, tror jeg ikke, denne Sammenligning passer. Naar Flertallet har stillet Ændringsforslaget under Nr. 20 til det foregaaende Lovforslag, var det ud fra det Synspunkt, at det i alt Fald ikke vilde virke hemmende. Dersom derimod det af det ærede Medlem her stillede Forslag under Nr. 4 vedtages, kan det have til Følge, at alt, hvad der er anvendt til Fremme af denne Sag — og det vil være ret store Beløb —, gaar til Spilde, og at hele Udviklingen standser. Ved det førstnævnte Ændringsforslags Vedtagelse, er der derimod ikke saa stort forløbet i pekuniær Henseende. Ganske vist kan der være foretaget et eller andet, men det har dog mindre Betydning. Efter det foreliggende Lovforslag vil der derimod blive truffet Foranstaltninger, der kræve store Udgifter, saa Flertallet maa anse det for uheldigt, om man gaar videre, end Lovforslaget gør, idet det træffer Bestemmelse om en senere Revision af det.

Med Hensyn til det af et Mindretal stillede Ændringsforslag under Nr. 3, motiveret af det ærede 2det kongevalgte Medlem (Goos), skal jeg bemærke, at Flertallet anser det for ret urimeligt, om der skal paalægges Anstalter, som ere statsanerkendte, uden dog at være egentlige Statsanstalter, en Forpligtelse til at optage ogsaa saadanne Patienter, som ikke faa Statsunderstøttelse. Jeg forstaar ikke, hvorledes det skulde kunne paalægges f. Eks. Nationalforeningens Sanatorier eller Andelsforeningernes kommunale Sanatorium at underordne sig denne Bestemmelse. Hensigten har i alt Fald for Nationalforeningens Vedkommende været den, at komme navnlig de ubemidlede til Hjælp. Skal Bestemmelse om Adgangen træffes af Overøvrigheden under Rekurs til Justitsministeriet, bliver for øvrigt den hele Fremgangsmaade besværlig, foruden at den, som allerede bemærket, er ret urimelig. Naar det ærede Medlem udtalte, at Patienterne burde indgaa paa Hospitalerne i den Orden, hvori de ere opførte paa Ekspektancelisterne, maa jeg dertil bemærke, at man dog i alt Fald ikke hidtil har kunnet modtage Patienter, som staa paa Ekspektancelisterne, uden foregaaende Lægeundersøgelse, og Udtalelse fra vedkommende Repræsentant. Man har nemlig fulgt den Regel, at Patienter i det første Stadium eller med lettere Tilfælde